Година II. Ямболъ, 22 юлий 1925 година. Брой 100.

ТРАКИЕЦЪ

седмиченъ вестникъ за обществени и стопанско-економически новини.
:: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::
Всичко се изпраща до печатница „Свѣтлина"–Марангозовъ–Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева.
Отдѣленъ брой 1·50 лева.
ПЛАЩА СЕ: за известия вѣнчални, годежни и именни дни по 50 л., за скръбни — 100 лева.
Официални обявления по 1·50 лв. на □ с. м. Сждебнитѣ пристави плащатъ по 0·50 лева на дума.
Търговски — по споразумение.
За хроникиране—5 лева на редъ.
Всичко въ предплата.
Ржкописи не се връщатъ.

Брой 100.

100 БРОЯ.

Въпреки предсказанията на лоши орисници, въ ржцетѣ на читателя и абоната е вече 100-тния брой на «Тракиецъ». Двегодишното му сжществуване е добъръ белегъ за всичко, уви само не и за джеба на стопанина му. Преди да се самохвали, «Тракиецъ» иска всички да чуятъ, при какви условия е достигналъ до стотния си брой.

На пръсти сж ония, които съ добра воля сж внесли своя абонаментъ. Година и половина следъ сжществуването си, «Тракиецъ» направилъ вече грамадни разходи, понече да събере дълговетѣ на абонатитѣ си. И какво? — Получи 9/10 отъ квитанцитѣ обратно, придружени съ цененъ матерналъ, като документъ за изчезване на всѣкаква съвестность, честь и елементарно себеуважение у мнозина благоволили да дадатъ просторъ на своитѣ «чувства» върху гърба на въпроснитѣ квитанции. Издателството остана въ недоумение отъ такава една гавра. Година и половина да получавашъ до 78-ия брой, и когато съ право те поканватъ да платишъ — да откажешъ, това не е само белегъ на недобросъвестность и невъзпитаность, но и на едно своего рода мошеничество. «Тракиецъ» не можеше дори да си отмъсти съ публикуване имената на тия господа. Осемтѣхстотинь имена съ градътъ и селото биха заели 1—2 броя; къмъ разхода за тѣхъ би трѣбвало да се прибави по 150 лв. на брой пощенска такса. А всичко това ще се впише къмъ разноскитѣ по 800 квитанции, за които е платено нѣколко хиляди лв. пощенско право, обгербвани сж съ по 1 л марка и е платено за написването имъ въ по 2 екземпляра. И всичко това, да омилостивишъ една хиляда крайно безсъвестни хора, които даромъ сж получавали 100 броя, изпущайки отъ съзнанието си колко струва единъ само отъ тия броеве, послужили имъ най-малко за амбалажъ.

Но не само абонати се оказаха неблагодарни. Редица официални учреждения още не сж благоволили да платятъ своитѣ публикации; а най-вече ония, за които е платено 15% рекламно право, по сжществуващия на времето законъ за рекламата. Не сж малко и частнитѣ лица, които се приструватъ, че сж забравили да платятъ своитѣ реклами.

Особено интересна и малко неясна е работата, че сждебнитѣ пристави не спохождатъ «Тракиецъ», чийто тарифи сж съ 50% по-ефтини отъ тия на другитѣ вестници. Ощетения длъжникъ може би нѣма значение за разни безконтролни интереси.

И въпреки всичко, «Тракиецъ» стжпи на краката си, и не е погрѣшно да се каже, че покрай популярностьта си, благодарение редица усилия, той може да се гордѣе, че е най-кокетния и издържанъ провинциаленъ вестникъ. Това поне говорятъ много писма на абонати, които въпреки, че намиратъ вестника ни за добре списванъ, по «икономически» не могатъ да го получаватъ.

Качествата на «Тракиецъ»! — Самостоятелность, неутралность къмъ политическата и криминална смрадь, широко отворени колони за всѣко просвѣтено мнение по обществени и културни въпроси, подкрепа на всѣко обещаващо явление.

Отхвърлилъ всѣкакви американски предложения за бракосъчетание съ колегитѣ му — «Тракиецъ», празнувайки юбилейния си 100-енъ брой, очаква материалната и морална подкрепа на обществото, абонати и учреждения, за да продължава да излиза въ сжщия видъ, като на сътрудницитѣ си заявява, че продължава да печати безплатно драсканията имъ.

ТРАКИЕЦЪ.

Т. Б.

МАЛКИ НѢЩА И ГОЛѢМИ ИДЕИ.

На първитѣ не се обръща достатъчно внимание, а за вторитѣ се говори прекалено много.

Всѣки желающъ да работи за обществото почва отъ тамъ: — да нахвърля голѣми идеи, да дава планове за работи, които трѣбва да станатъ, обаче малцина се погрижватъ да трасиратъ пжтя къмъ реализирането на тия голѣми идеи. Поради това тѣ оставатъ далечни и неприложими — хората не сж подготвени за тѣхното възприемане.

И това е вѣрно въ всѣка область на живота. Като че ли единъ неумолимъ законъ е наложилъ навсѣкжде това положение, и всѣки счита за недостолепно да се занимава съ малкитѣ нѣща. А тѣ сж тъй много — у тѣхъ ние постоянно се препжваме.

Желающитѣ да реформиратъ общественитѣ порядки, съ крещящи фрази прокламиратъ платформитѣ си и повличатъ жаднитѣ за благоденствие маси следъ себе си. Почва се походъ къмъ красиви далечноочертани форми, обаче пжтя е труденъ — малкитѣ нѣща ставатъ голѣмо спжвало. И голѣмитѣ идеи се компрометиратъ, макаръ, че тѣ незаслужаватъ такава жестока сждба. Въ стремежа си нагоре, ние забравяме, че е нужно трениране за живѣене въ гонимитѣ поефирни обществени сложения и въ захласъ хукваме, на тамъ — къмъ желаното, безъ да си дадемъ смѣтка: — отговаряме ли на необходимитѣ условия?

Може ли единъ носящъ пороцитѣ на днешното общество да комплектува бждащата мирна животна конструкция безъ да се е отърсилъ отъ тѣхъ, безъ да ги е надживѣлъ?

Партийнитѣ и обществени водачи правятъ една единствена грѣшка, която обаче дава неправиленъ ходъ на цѣлата имъ понататъшна дейность. Тѣ съ стръвь се нахвърлятъ и почватъ възторжени слова за онова, което трѣбва да е, за зората която ще изгрѣе следъ промѣняне на днешния строй, обаче за трудноститѣ на това реформиране, за неподходящностьта на хората съ своитѣ груби нрави тѣ не споменаватъ; тѣ знаятъ, че тамъ е болния въпросъ и го премълчаватъ, като се надѣватъ, че може би и безъ неговото разрешение ще мине.

Обществото бленуващо за облекчение на свѣтовнитѣ неджзи се увлича подиръ голѣмитѣ идеи и възприело ги, се чувствува негодно да ги живѣе — то се връща къмъ старото, макаръ то и да е по-лошо. Малкитѣ нѣща, на които не се обръща внимание, почватъ да се проявяватъ.

А малкитѣ нѣща сж всички наши всѣкидневни пороци, съ които не може да се живѣе въ едно общество на честни взаимоотношения. И ние обичаме да се утешаваме, че съ настжпването на новото и ние ще се промѣнимъ.

А новото може да настжпи едва следъ като ние успѣемъ да се реформираме. То не се гради съ ентусиазъмъ, съ възторгъ; нужна е системна зидарска работа, която коренно да промѣни отдѣлния човѣкъ и тогава то само ще дойде. И тогава връщане назадъ не ще има, стълкновенията ще бждатъ изключени.

Нека обърнемъ по-голѣмо внимание на малкитѣ нѣща въ живота, а реализирането на великитѣ идеи ще се постигне само!

Г-ца Николинка П. Дякова
и
Г-нъ Асѣнь Видевъ
Ще се вѣнчеятъ на 26 юлия, 3 часа следъ обѣдъ, въ църквата „Св. Никола".
Настоящето замѣня пропуснати покани.
Поздравленията се приематъ въ дома на младоженеца.
Ямболъ. Ямболъ.

КОНЦЕРТА НА ГЕОРГИ ГОСПОДИНОВЪ И КРЪСТЮ КЕБЕДЖИЕВЪ.

Че концерта на Господиновъ и Кебеджиевъ бѣше слабо посетенъ, е немного страненъ фактъ, като се има предвидъ апатията и тесногръдото недовѣрие, съ което обществото всѣкога се е отнасяло къмъ способнитѣ хора, излѣзли непосредно отъ неговата среда. Полуинтелегента всѣкога чувства апервативна нужда отъ «имена», екзотична слава и препоржка, за да се реши да вкуси отъ вишата духовна храна, която хората на изкуството му предлагатъ. А за свидна радость и гордость подиръ дарования израстли между насъ — и дума да не става: тукъ въ пълно владение е библейската максима за непризнаването на пророцитѣ въ отечеството имъ.

Пресни сж парливитѣ примѣри съ Ана Тодорова и Петъръ Райчевъ. И ако единъ день, нѣкой, съ по-голѣмо виждане и човѣшко чувство, капацитетъ—чужденецъ вземе присърце артистичната обработка на могжщитѣ данни на Господиновъ — и нѣкой день чуемъ името му да се шепне нѣкжде далечъ, навѣрно безсрамно бихме почнали да претендираме за своето ранно меценатство.

Нищо нѣма чудно въ това. Съпоставяйки Господиновъ съ най-реномиранитѣ ни оперни артисти, а и по мѣродавното мнение на специалисти, човѣкъ дръзва да го сравни по гласови предразположения съ тъй нареченитѣ всемирни известности.

Разбира се, че едни само феноменални данни не сж достатъчни. Затова радостно е човѣкъ да вижда какъ Господиновъ напредва съ бързи крачки: предишнитѣ му и сегашния концерти.

Драматиченъ теноръ par excellence, Георги Господиновъ е щастливъ да съчетава стихийната мощность на гласа си, безупречната дикция и чистота, съ една все по-растяща художествена пластичность, съ която именно се оформя звуковата игра т. е. самото абсолютно Изкуство. Нѣкаква естествена, бихъ казалъ хладна стилизираность, е добъръ и лесенъ залогъ, че Господиновъ може да постигне окончателно владение на гласа си подъ ритъма на духовното въ онова, което пѣе.

Господиновъ вече има завидно име въ Народната ни опера. Той е една гордость за Ямболъ и за България, която уви не умѣемъ да ценимъ, за да й дадемъ възможность да ни се отплати съ всичката широта на своитѣ дарования.

Кръстю Кебеджиевъ—ученикъ въ Кралската Музикална Академия, Буда-Пеща — сжщо буди много надежди и очарования. Ученикъ на прочутъ майсторъ на флейта, младия ни съгражданинъ е получилъ правиленъ пжть на своя талантъ. Прекрасната му техника и вживяване сж ярки доказателства, че отъ него трѣбва да очакваме много.

Руско Паспалджиевъ направи силно впечатление съ акомпанимента си, взетъ на prima vista.

Известния композитъ-пианистъ Мишо Тодровъ отнесе голѣма часть отъ успѣха на концерта. Накрая бѣ бурно аплодиранъ като авторъ на една изпѣта отъ Господиновъ негова пѣсень.

Н. Месечковъ

ДО СОУДЖАКЪ И ОБРАТНО.

Следъ 24 години отъ мойто първо учителство въ село Соуджакъ — по една случайность, посетихъ селата Вакъвъ, Соуджакъ и Крумово. Добри спомени ме влѣчеха къмъ тамъ: млади години, учителски идеализъмъ, обществени идеали проявени за пръвъ пжть въ бурното море на живота. Тръгналъ съ трима мои колеги народни представители, за да извършимъ пакъ една обществена работа, въ полза на тия села, съ нетърпение очаквахъ да пристигна въ селото да видя познати, да видя училището, кжщата гдето живѣяхъ, да възобновя спомени. Пристигнахъ. Мнозина предизвестени ме чакаха. Срещи мили, поздравления, благопожелания много. Мнозина не ме познаха: промѣна въ възрастьта, въ лицето. Видѣхъ училището, видѣхъ селото, кжщитѣ — все сжщитѣ. Красивия площадъ предъ общината, училището и църквата все тъй приятенъ, обрасълъ съ буйни вѣковни дървета около малката селска рѣчичка възбуди въ менъ хубавитѣ спомени на мойто учителство. Тамъ всредъ този площадъ ние прекарахме втората вечерь при приятна компания до късно, полунощь.

Една мжка ме, обаче, облада при посещението на тия три села, които азъ тъй много съмъ посещавалъ пешъ. Все сжщитѣ пжтища, все сжщитѣ непроходими пропасти, все сжщитѣ съобщителни средства. Водата все сжщата, черпена отъ «кайнаци», все въ недостигъ. А има вода доста въ околностьта, която трѣбва да се прибере и донесе въ тия села. Какъ тъй цѣли 24 години да не е направено нищо въ това отношение!!... Какви сж били тия кметове, окржжни съветници, народни представители и самото население да сж търпѣли това положение толкова време, безъ да построятъ нито единъ пжть, нито една чешмя. Защо българската душа не строи, не създава тия обществени блага, не се подава на обществено творчество. Отъ една страна бюрократизма на държавни и обществени органи неотзивчивъ на нуждитѣ на населението, отъ друга страна престжпната партизанщина да спекулира съ тия нужди за егоистични цели — сж внисали отчаяние и апатия въ населението къмъ своитѣ собствени интереси.

Време е да излѣзатъ на чело на обществената арена истински творци на обществени блага и поведатъ народа къмъ строежъ на общественото си дѣло.

Мих. Донсузовъ.

ОБЩЕСТВЕНА ХИГИЕНА.

Отъ времето когато известния санитаренъ ратникъ Ст. Кутинчевъ правѣ своитѣ бележити ревизии и анкети, вѣрваме, че санитарното съзнание на нашето общество не се е повдигнало много, ако не кажемъ, че се е понижило още повече. А Кутинчевъ откри и изнесе такива поразителни и отвращаващи факти около изготовлението на редица хранителни продукти, които му дадоха правото да възкликне, че ако хората знаеха всичко това, никога не биха стжпали въ такива заведения и не биха употрѣбявали фабрикатитѣ имъ.

Касае се за сладкарници, гостилници, фурни, бозаджийници и пр. Ние лично сме имали случай да се срещнемъ съ фантастично пренебрѣжение на елементарна хигиена въ такива заведения. Пословична неприязнь къмъ хигиената е характерна за голѣма часть отъ нашия народъ.

Нашия уважаванъ и енергиченъ кметъ г. Митевъ бѣше издалъ една крайно належаща заповѣдь за всички заведения, въ които се приготвя обществената храна. Добре е този красивъ жестъ да не се оставя само върху книгата, а да се предприематъ редовни и внезапни ревизии, като се има предъ видъ, че повечето въпросни заведения не преставатъ да поддържатъ една съмнителна за здравето и доброто чувство на гражданитѣ, обстановка на фабрикуване на хранителни продукти.

ПИСМО ОТЪ ПАРИЖЪ.

Въпреки че горещинитѣ правятъ да стихва все повече шумното сърце на голѣмия градъ—пропъждащи жителитѣ му по курортни — въ Парижъ все още има какво да се чуе и види.

Голѣмата декоративна изложба продължава да е интересна на деня. Красотата на толкова много фантазии се е съединила съ блестящия технически гений. Не липсва и веселата култура въ тая изложба: футуристичнитѣ конференси на г-жа и г-нъ Маринети. Мжчатъ се да убедятъ свѣта, че футуризма има да преживѣе много победи. Г-жа М. заявява, че за сега има само две силни личности въ Италия: диктатора Мусолини и футуриста Маринети.

Палящата слънчева вълна прави още по-гореща кръвьта на темпераментнитѣ галски синове и дъщери Голѣмия националенъ праздникъ

ПОЕТИЧНА СЕДМИЦА.

ТѢ.

Ненуженъ ми е вихъръ маскараденъ,
ни блѣсъкътъ на мигновенъ ракетъ.
Н[illegible] замъка — предъ входа му параденъ
азъ чакамъ глухъ, азъ чакамъ нѣмъ и блѣдъ.

А въ свѣтлинитѣ ярки — многоцвѣтни
тѣ носятъ се по гладкия паркетъ
и чезнатъ като пеперуди лѣтни,
като посърналъ есененъ букетъ.

Но воплитѣ имъ горестно замиратъ
въ звънтежа лихъ на празния стаканъ;
като искри изстенни тѣ умиратъ —
не кой отъ тѣхъ е, майко, тамъ призванъ?

Цената имъ — цената на конфети
разсипани на безсърдеченъ балъ
и блѣсъка имъ — блѣсъкъ на ракети
забравени на следущия валсъ.

К. Вюлетовъ

БЛѢНОВЕТѢ.

Къмъ пропасти, кървава диря бележи хорото
на слѣпитѣ съскащи жажди презъ вѣчния лесъ,
и грѣятъ смирено — погаснали сълзи отъ лотосъ,
тукъ нашитѣ блѣнове въ синя пустинность и
гибелни вести.

Сподирени съ кикотъ и въ буря отъ слънце
несгрети,
тѣ съ радость запиратъ въ обилния друмъ на
скръбьта,
и грѣятъ съ усмивка, — слънца, отъ които
не свѣти,
ни Каиновъ лжчъ, нито гибель, ни черния
резецъ на мжстьта.

Съ тѣхъ минало пръсти свѣнливо превива и
плаче —
и сякашъ стрѣхитѣ закапватъ във тиха
предпролѣтна нощь,
и въ тжга съ болезнени стжпки и въ трепетъ
прекрачва
вредъ южния вѣтъръ — помръкналъ съ
беззвездната площь.

И глухъ и сякашъ съ радость въздушна поени
пакъ бързо селения свѣтли цъвтятъ низъ сънятъ,
и лихъ вънъ вѣтъра тихо въ стъкла потъмнѣли
заспива самотенъ съ въздишки въ бездомний
си пжть.

Т. Драгановъ.

ИЗОСТАВЕНА.

Ти спирашъ тукъ, като ранена птица —
загубила въ живота своята бранъ: —
да бждешъ вѣрна и честита жрица
подъ брачниятъ алковъ богоизбранъ.

Коя си ти — не те познавамъ още
и може би, уви, не ще те знамъ всегда;
но твоитѣ очи — беззвъзни нощи —
останха въ сърцето ми бреадa.

Ще тръгнешъ пакъ зарeвна въ почуди —
кжде? — въ незнайни далнини, въ свѣта,
и нечии сърца ти ще погубишъ
съ отровата на своята красота.

А въ скутитѣ на грубитѣ женихи,
средъ огнеструйна и коварна сласть
ще бждешъ ти безропотна и тиха,
като въ предѣлитѣ на чужда власть.

. . . .

Ти спирашъ тукъ, като ранена птица,
де никой нѣма да ти стори кжтъ!
Мечтала нѣкога да бждешъ жрица,
съ горчива данъ завръщашъ се отъ пжть. . .

Лео Коенъ.

* *
*

Черната орисъ зловещо ще съска,
зловещо ще съска във нашия День;
и ярость и злоба тя вѣчно ще пръска
във тихитѣ взори на синия блѣнъ.

Ние самотни мълкомъ ще бродимъ,
мълкомъ ще бродимъ по нашия пжть —
и вѣчно несрети — вѣчно ще ходимъ
проклели на вѣки бащиний кжтъ.

Подели кръста си къмъ свята Голгота,
къмъ свята Голгота на своя животъ —
и въ ярость и въ сълзи плете ни живота,
тежката Нужда на черний хомотъ.

Н. Месечковъ.

„Превземането на Бастилията“ се празнува така, както само въ Парижъ може да се празнува. Танци по улицитѣ — навсѣкжде —, чакъ до зори. Голѣмия балъ на Четиритѣ Изкуства заключи между празничнитѣ си стени очарованиния и наслади, странни за останалитѣ европейци, но ярки манифестации на френския елинизмъ.

Парижъ, юлий. А. К.

ЖЕНСКАТА И МЖЖКА МОДА.

ФРАГМЕНТИ.

Френскитѣ класици още считаха модата като единъ родъ изкуство. Френския духъ и до сега се манифестира по свѣта до голѣма степень чрезъ произведенията на този родъ изкуство. Френскитѣ салони сж признавали само единъ добре облеченъ чужденецъ: Оскаръ Уайлдъ. Този човѣкъ сжщо създале изкуство отъ Модата. Метафизичната основа на модата, Чавдаръ Мутафовъ вижда въ религията на властния богъ Полъ.

Поставена въ реда на изкуствата, Модата получава задължителноститѣ на Стила, закономѣрностьта и целесъобразностьта. Модата на мжжа и модата на жената. Обаче: две мнения за днешната мода:

Марселъ Прево. Нови писма до Франсоаза или девойката следъ войната. „Нека не се заблуждаватъ женитѣ: времето, размишленията и паритѣ, които тѣ отдаватъ днесь на Модата, ги поставятъ значително по-долу отъ мжжетѣ. Гледайте да минаватъ, този господинъ добре облеченъ и дори елегантенъ, съ сиви, добре ушити дрехи, съ хубави обуща, съ шапка, връзка, бельо и ржкавици поржчани въ скжпи магазиня, съ карфица въ връзката — дрехи и украшения, които е носилъ може би миналата година и които ще може да носи, безъ да бжде смѣшенъ, и идната година... и после погледнете това странно явление, съ високи китайски токове, които винаги се изкривяватъ и развалятъ обувката; вижте коприненитѣ чорапи, тѣлесенъ цвѣтъ, въ които опитния погледъ забелезва почти всѣкога закърпена или изпусната бримка, защото струватъ скжпо, а не траятъ никакъ; тази тѣсна рокля, извънредно кжса и извънредно отворена, споредъ прищевкитѣ на шивача, защото съвсѣмъ не отговаря на естетиката и природата; този падналъ коланъ, сѣкашъ случайно, подъ седалището; това гърне, което напомня шапка на чистачъ на канали; тази огърлица, тѣзи кожи презъ май, този чадъръ дългъ като пръчицата на градския стражаръ... Сравнете двѣтѣ сжщества, принадлежащи на сжщата обществена класа, може би мжжъ и жена; пресмѣтнете времето, посветено отъ него и нея за тоалета, пресмѣтнете разноскитѣ, не забравяйте, че тоалетътъ на жената е билъ дълбоко обмисленъ, избиранъ, обличанъ; сждете хладнокръвно за резултата и кажете ни могатъ ли и двамата да претендиратъ за еднакво влияние въ умствения и обществения животъ?“

„Ниия не виждате, че неравенството между половетѣ е символизирано съ разликата въ дрехитѣ, все по-екстравагантни у женитѣ и по-прости у мжжетѣ?“

Иля Еренбургъ. Изъ книгата «Все пакъ тя се върти». „Досегашната дамска мода: лекомислена область. Принципъ: декорацията. На жената се гледа като на чучулъ, подлежащъ на маскировка; нейния животъ, занятие, удобство — не игратъ никаква роль. Тѣсни рокли, съ които не може нито да се ходи, нито да се танцува, нито да се занимава съ спортъ, но само да се стои въ жгъла като Мадона; широкитѣ рокли пъкъ — кринолини, съ които не може да се седи, не може даже както следва да се флиртува. Отсжтствие на джебове. Корсетъ: лошо храносмилане. Хиляди копченца, ширитчета, шнурчета, които подържайки декоративния ефектъ, не позволяватъ никаква свобода на движение“.

Забележително е, че на безсмисленото непостоянство на женската мода се гледа като на самопонятенъ императивъ. Намиратъ жената възможна само презъ вѣчната смѣна на тоалета: модата на жената била импресионистична, докато мжжътъ стилизира своето облекло въ експресионистична униформа. Мжжътъ винаги съ снизхождение е гледалъ на женската мода; тя е била за него непоправимо лекомислие, съ което не може да се ликвидира. Но днесъ, когато нѣма кжтъ отъ човѣшкитѣ прояви, който да не е изправенъ предъ сжда на социалния смисълъ, когато въ конструктивнитѣ и приложни изкуства (каквото модата е) се дири утилитарность и целесъобразность, и когато тъй парливо се издига въпроса за равенството на половетѣ — мислите, че модата не подлежи на безпощадна критика? Или че модата не е грамаденъ социаленъ фактъ? И естетиченъ такъвъ. А не сж ли истина думитѣ на М. Прево, че модата се дирижира отъ чисто търговски интереси?

Какъ да си обяснимъ инакъ безвкусицата и отвратителностьта на последната женска мода. Кжсата наравно съ колената рокля — долу по-тѣсна може би отколкото въ талията; самата „талия“ паднала подъ бедрата: общъ изгледъ на сепия; права нѣкаква торба обгръщаща тѣлото. Би било радостно, че тая мода (носена охотно и отъ момичета и възрастни жени) не е още разпространена между напредничавитѣ инакъ ямболки. Но нищо не е чудно: отъ априлъ т. г. въ Парижъ модата съ ниска талия е смѣнена съ тая на високата талия, докато първата продължава да е „много модерна“ въ София, а навѣрно на края ще бжде такава и въ Ямболъ.

К.

СПОРТЪ И ТУРИЗЪМЪ.

Колоездачно надбѣгване ще бжде устроено на 2 августъ отъ ямболското колоездачно д-во. Цельта му е избирането на знаменосецъ. Нѣколко души водятъ усилена тренировка.

Делегатитѣ на кл. „Кабиле“ сж се завърнали отъ събора. Тамъ сж разисквани въпроси по хижестройство, маркировка и др.

Туристското д-во „Кабиле“ предприема наскоро десетдневенъ излетъ изъ Рила.

Юношитѣ туристи водятъ най-разнообразна пропаганда за събора си въ Габрово. Често изъ улицитѣ се явяватъ низове отъ афишчета, разлепватъ се разнообразни апели и афиши. Бѣ използванъ за агитация и специално пригоденъ електрически плакатъ. Напоследъкъ тротоаритѣ бѣха изпъстрени съ шаблонни апели за посещение събора и хижата. Туриститѣ очакватъ съ нетърпение дена на заминаването.

Съборянитѣ ще пжтуватъ съ увѣрения, които се получаватъ отъ клоновия касиеръ. Тръгването ще стане на 25 т. м-цъ съ бързия влакъ, а цѣлия излетъ ще трае десетина дни. Всѣки да бжде добре екипиранъ, защото ще се нощува и на открито. Пжтни около 130 лв. Безъ съюзна носия никой не ще бжде приетъ на събора и излета.

ХРОНИКА.

Иванъ К. Марангозовъ съобщава, че нѣма общо съ в. „Тракийска Зора“, първитѣ 4 броя на който бѣха печатани въ печатницата му, а следъ това и до сега продължава да излиза въ гр. Бургасъ. Всѣки издатель е свободенъ да изреди надъ заглавието на вестника си колкото иска градове, като: Ямболъ, Бургасъ, Сливенъ или Ямболъ, Елхово, Каваклий и пр.

Музикаленъ празникъ. Концерта на Господиновъ, Кебеджиевъ, Тодоровъ, Паспалджиевъ, уреденъ отъ д-во „Гусла“ миналата сжбота, имá характера на истински музикаленъ празникъ. Публиката нескончаемо аплодираше младитѣ артисти за художественото имъ изпълнение и ги извикваше на bis. Лоша, архибългарска награда къмъ дарованията на изпълнителитѣ — съграждани бѣше слабото посещение на концерта. Затова пъкъ, немногото публика се встрасти въ даваното отъ сцената и така се постигна, може би, истинското въплотяване на идеала на Изкуството.

Народната опера даде два добре посетени спектакла въ града ни.

Жетвата въ цѣлата околия е привършена. Навсѣкжде реколтата е много добра. Ценитѣ на зърненитѣ храни сж спаднали, а заедно съ това е причинено и понижение въ ценитѣ на хлѣба.

Заловенъ е въ с. Хасанъ-Беглий г. Б. Георгиевъ, бившъ учитель въ педагогическото училище въ града ни, който отъ известно време бѣ нелегаленъ.

За вагонеткитѣ. Мнозина граждани се оплакватъ и негодуватъ отъ извънредно ранното потегляне на вагонеткитѣ отъ града, преди пристигането на влаковетѣ. Добре е да се цени времето на г. г. пжтницитѣ като вагонеткитѣ тръгватъ въ минималното достатъчно време за снабдяване съ билети, или поне една та вагонетка да остава по-късно. Има думата надлежната управа.

За началникъ на Българската Землед. Банка въ Каваклий е премѣстенъ отъ Карнобатския клонъ г-нъ Ст. Шехтовъ, който следъ използоване отпускътъ си замина да заеме длъжностьта си.

Сждътъ още не се е произнесалъ по касационнитѣ жалби на ямболскитѣ конспиратори. Това се очаква да стане въ най-скоро време.

Клона на Морския Сговоръ въ града ни е обявилъ екскурзия до Цариградъ и Пирея, която ще трае 15 дни. За цельта, до всички членове е разпратенъ циркуляръ. Мѣстния клонъ по броя на членоветѣ си държи четвърто мѣсто въ България.

Археологическото д-во може да използува за обогатяване на своя географско природенъ отдѣлъ двѣтѣ туристски д-ва въ града ни, които биха били ценни помощници въ набавянето на снимки.

Ученическа колония е уредило училищното настоятелство въ града ни. Колонията ще бжде въ близкия монастиръ „Св. Спасъ“. Първата партида деца заедно съ двама учители сж вече заминали. Инициативата на училищното настоятелство е похвална, нужда отъ такива колонии се чувствуваше отдавна. Другаде тия лѣтовища се практикуватъ ежегодно.

Взета е инициатива отъ Дома на изкуствата и печата въ София да се филмиратъ множеството хубави наши природни кжтове и следъ това да се прожектиратъ не само у насъ но и въ чужбина. Не е зле, ако г. Ал. Божиновъ, подъ чийто ржководство ще става филмирането, нареди да бждатъ снети кжтове и отъ Странджа и Сакаръ — две хубави, но не опознати добре планини.

Почти навсѣкжде има станции, които редовно събиратъ и пращатъ въ централната метеорологическа станция въ София сведения за състоянието на времето. Отъ Ямболъ такива сведения, макаръ че сжществуватъ съответни институти, не сж пращани. Наложително е тая служба да не се занемарява.

Есененъ мостренъ панаиръ въ гр. Г.-Орѣховица ще се състои отъ 17 до 27 септемврий т. г. на него ще бждатъ изложени индустриални, занаятчийски и земледѣлски произведения.

Много граждани ни молятъ да пишемъ за образуванитѣ ями отвъдъ желѣзния мостъ, отъ гдето има изкопавана пръсть, че сж се обърнали на първостепенни маларични гнѣзда.

Вѣрваме, че компетентнитѣ мѣста и безъ това напомняне иматъ предъ видъ унищожението имъ.

Противомаларичнитѣ команди, които работѣха отъ известно време въ околията, поради изчерпване на кредита сж преустановили работата си.

Тютюнитѣ въ околията обещаватъ добра реколта. Беридбата ще почне следъ десетина дни.

Читалище „Съгласие“ е отпечатало фондови марки за постройка на нова читалищна сграда, по 1, 2 и 5 лв. Рисунката е отъ г. К. Кръстевъ. Маркитѣ ще се пласирватъ чрезъ добрината на г. г. търговцитѣ и учрежденията. Нека съзнателнитѣ и родолюбиви граждани не ги отказватъ. Маркитѣ по 1 лв. сж пристигнали и ще бждатъ пуснати въ продажба.

Излезе отъ печатъ книжката „Ветви“ — стихове отъ Ил. Ст. и Ал. И-въ. Намира се за проданъ въ книжарница „Тракия“. — Цена 8 лева.

ВНИМАНИЕ!

МАЛКОТО МАГАЗИНЧЕ НА ИВАНЪ РАЙНОВЪ МАРКОВЪ

ЯМБОЛЪ — ПЛОЩАДЪ „ОСВОБОЖДЕНИЕ“. 1—3

винаги разполага съ следнитѣ стоки.

дървени масла провански айвалийски, сусамовъ шарланъ сапуни: Турски, гиритски, марсилски, печени оризъ, захаръ, пиперъ червенъ и черъ; черва за наденица вжжета, канапи; маслини, кафета; газъ американски сардели, вежеталинъ, стипца, фидета, макарони бои за обуща; безиръ, блажни бои; канели за бъчви тарчинъ, ени-бахаръ, киминъ; карамели, бонбони шоколади; сирене, кашкавалъ, лимони; креолинъ, лика риби пресни и солени морски, сода за бъчви синъ камъкъ, кара боя, канапъ специално за тютюнъ и други разни фини стоки.

Нека всѣки посети малкото магазинче, гдето ще се увѣри, че тамъ се продаватъ стоки на конкурентни цени.

Химическо чистене костюми.

Срещу Ив. Райновъ, въ дюкяна на Бр. Данкови, откривамъ на ново ателие за химическо чистене костюми, приемамъ и поправки. Задоволяване вкусъ и акуратность доказани.

4—10 ГЕОРГИ АРНАУДОВЪ

КАСИ ЗА ПАРИ!

РАЗНИ ВЕЛИЧИНИ

при БОХОСЪ РУПЕНОВЪ

ул. „Раковска“ — надъ читалище „Съгласие“.

УСЛОВИЯ НАЙ-ИЗНОСНИ. 1—5

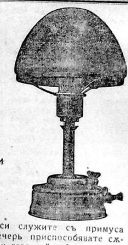

Многоочакванитѣ

ПРИМУСЪ — ЛАМБИ

„ВЕРМА“

пристигнаха

Презъ деньтъ ще си служите съ примуса „ВЕРМА“ за готвене, а вечерь приспособявате сжщия като ламба, която Ви дава най-добрата и приятна свѣтлина.

Елате за да се увѣрите при

Иванъ Кр. Чешмеджиевъ — Ямболъ.

Телефонъ № 26 1—5 За телеграми: Чешмеджиевъ.

Машинна Бакърджийска Работилница

на

Бр. Юр. В. Казанджиеви — Ямболъ.

Изработва за настжпающия сезонъ разни системи

Казани за варене спиртни пития

отъ специално подбранъ за цельта материалъ.

Приематъ се поржчки въ ограничено количество.

Нуждающитѣ се да побързатъ съ поржчкитѣ си.

Съ почитъ:

2—3 **Бр. Вълко и Георги Юр. Казанджиеви.**

ПЕЧАТИ!

КАУЧУКОВИ: съ съдържание отъ 1 до 5 и повече редове до 8 см. дължина и кржгли.

МЕТАЛИЧЕСКИ: Бланкови съ и безъ гербъ, кржгли, лента и овални съ семплъ и сложни фигури, подписи (факсимилета) и пр. за учреждения, училища, банки, дружества, кантори, разни участъци, търговци, братства, лѣкари, адвокати и др.

За поржчки съ мостри и опредѣлени цени при **Иванъ К. Марангозовъ** — печ. „СВѢТЛИНА“ — Ямболъ.

ПРОДАВА СЕ дворъ 941 квадратни метра съ кжща отъ 2 стаи, салонъ и перална находяща се при църквата «Св. Никола».

Споразумение Ст. Пехливановъ — книжарница «Тракия» — бивша на Пейчо Атанасовъ. 3—3

Пжтници за Каваклий!

Съобщавамъ Ви, че наехъ известния ханъ — хотелъ на Братя Влайкидисъ (Гетовия ханъ), когото преименувахъ

хотелъ „ДЕДЕ-АГАЧЪ“.

Хотелътъ ми е единствено най-хигиеничния и модерно мебелиранъ въ града; първъ по чистота, честность, бърза прислуга и строго фамилияренъ.

Посетете и ще се увѣрите.

4—4 Съ почитание: **Димо Бояджиевъ.**

ПРОДАВА СЕ цененъ имотъ, кжща въ най тихата часть на града съ гарантиранъ доходъ.

3—3 Справка при Ив. К. Марангозовъ.

МЛАДЕЖЪ съ 2—3 годишна практика по счетоводство желае да завежда търговски книжа. Търговска тайна абсолютно запазена.

5—5 **Справка агенция „Бърза разгласа“ или ред. в. „Тракиецъ“.**

Печатница „СВѢТЛИНА“ — Марангозовъ

Ямболъ — ул. „Банска“ — до еврейската баня.

Снабдена съ модерни шрифтове и орнаменти, печата всички книжа за учреждения, банки, търговци и други съ най-голѣма акуратность.

Печата всѣкакви книжа на езицитѣ: български, руски, славянски, френски, гръцки и еврейски (шериба).

При печатницата има и книговѣзница, кждето се подвързватъ разни книги, тевтери, тетрадки, учебници и др.

= ЦЕНИ ИЗНОСНИ =

Рекламирайте чрезъ в. „Тракиецъ“.

Влиянието на „Тракиецъ“ върху литературния животъ на Ямболъ.

НѢЩО КАТО ФЕЙЛЕТОНЪ.

Привърженицитѣ на позитивната естетика знаятъ, че въ тритѣ си четвърти, едно художествено явление се изгражда отъ чисто социални обстоятелства. Колко много таланти сж пресеквали лжчезарния си възходъ, напр. отъ грубия отказъ на нѣкоя именита редакция, или предъ самия страхъ дори на носителитѣ имъ да се явятъ предъ намръщеното лице на редактора. Затова, четейки долното, читатели отгатва, съ каква топла радость пишещия тия редове конструира предъ васъ процедурата на обичайния приемъ въ редакцията на вестника за стопанство и... литература «Тракиецъ».

Единъ прекрасенъ день, следъ като престанете да си бършите носа си съ ржкава, поржчвате си габардиненъ костюмъ у бай Митка и — на основание фактъ, че сте отъ Ямболъ — се самообявявате за поетъ. Случи ли се, че нѣкоя ученичка въздъхне отъ вашето стихотворение въ албума й, вие вече не можите да си простите, че до сега не сте още печатали.

Въ другъ, още по-прекрасенъ день, решавате на всѣка цена да осжществите това. Естествено, че първо трѣбва да се прочуете въ родното мѣсто: «Тракиецъ» е предвиденъ за първъ фонъ върху който ще блесне вашата звезда; въ «Тунджа» ви плаши опасностьта вашето стихотворение да бжде взето за стихотворна реклама на нѣкой кинкалеристъ.

Както му е редъ, на предния день чувствате едно дискретно безпокойство, сжщия лириченъ афектъ може би, какъвто е изпиталъ Хайне, пращайки пѣснитѣ си да литватъ по свѣта. После, и да си признаемъ, мѣрка ви се нѣкаква кисела редакторска физиономия, а като си спомните чистосърдечно кой сте и какво сте, вечерьта дори за пръвъ пжть ви избива на една несвързана молитва. Презъ нощьта сънувате хиляда редакционни кошове да сж ви затиснали и сутриньта идеята за печатането почти се е редуцирала отъ главата ви. Спомняте си обаче, че Пенка, Анка, Веса и Тинка знаятъ отъ две седмици за вашия проектъ, прекръствате се и ставате. Изпивате едно яйце за гласъ и почвате да репетирате вдъхновената речь за случая, приготвена снощи съ живата помощь на речника за чужди думи. Тогава се бръснете до истерия, гладите си панталонитѣ до изгаряне и дълго дълго разучавате необходимия изразъ на лицето си предъ огледалото. Малко «шведска гимнастика» ви окуражава и следъ като — за запизване сюблимното настроение — отказвате на майка си да отидите за зарзаватъ, изкачате победоносно на улицата «както отъ кутия».

Струва ви се, че минувачитѣ ви гледатъ съ въсторгъ въ авансъ и до Яни Семерджиевъ не сте срещнали още никакъвъ попъ. Всичко върви добре, но предателското сърце се разтуптява при входа на редакцията и вие минавате 4—5 пжти напредъ назадъ, ужъ по работа, дишате дълбоко, замижавате и хопъ

— Bonjour-Messieurs!

Шумъ. Тракане на машини. Наведени глави. Не се подигатъ при влизането ви. Замръзвате. Изпотявате се. Речьта се е изпарила отъ главата ви. Колко време сте шашардисанъ не знаете, но изъ единъ джамакянъ, единъ гласъ ви изважда отъ вцепенението:

— Хей муцуно, какво гледашъ като ударенъ? Ела насамъ!

Боже мой, та това е гласа на главния редакторъ и директоръ. Сжщисвате се отново, понеже ни бжкелъ не проумѣхте отъ неговитѣ думи. Страшно отчаяние ви обзема, че той може би ви говори на непознатъ вамъ чуждъ езикъ. Що ви трѣбваше да се обаждате по френски. Вие се кашлите и мънкате.

— Какво мълчишъ като дърво, бе гургуре! Въ устата ти каша ли има?

Този пжть цвѣтистото изражение, което предавяме съ корекции — ви окопитва и проумѣвате, че г-нъ редактора си служи съ живописенъ и безизкустевъ български езикъ. Вие сте готовъ да се очудвате и да славословите едновременно архидемократичностьта, съ която г. редактора слиза до нивото на смъртнитѣ, окуражавайки ги тъй.

Г-нъ Редакторе, тукъ виждате откжснати най-нѣжнитѣ цвѣтя (con sardino) отъ покоя на моята душа... Имайки предъ видъ (andante gracioso) Ваш...

— Какво ги дъвчишъ тия alge meine приказки! Не ще много усуквания! Обявление ли носишъ?

— Но това сж стихове моля Ви...

— Аманъ ре отъ поети! Нѣма ли кой да даде малко пари! Ти кога стана дерменджия! До вчера гащитѣ си не можеше да вържишъ!

— Но моля Ви, позволете да Ви противореча... азъ...

Езика ви се спира, но редакторa се обажда снисходително:

— Остави ги тамъ въ оня сандъкъ.

Вие избърсвате съ кърпата си вѣковния прахъ и оставяте стиховетѣ.

— Кога мога да се надѣвамъ...

— Какво ще се надѣвашъ! Ако не послужатъ за нѣщо — когато нѣма обявления.

Разчувстванъ отъ трогателното внимание на г. редактора, вие се изплъзвате навънъ и най-после отдъхвате съ облекчение.

Въ следния брой вашето стихотворение влиза по липса на материалъ а вие сте въведенъ така въ литературния животъ на Ямбола. А следъ 40 дни почвате да готвите и собствена сбирка.

. . . .

При едно такова бащинско меценатство, не ви ли се вижда понятенъ сарърхазцьвта на литературното творчество въ града ни.

Von Cabile.